

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 783/2021
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., против туженог Центра за економику домаћинства „Даница Вуксановић“ у ликвидацији, Лесковац, кога заступа Мирослав Милић ликвидациони управник из ..., ради утврђења ништавости дела решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2853/2019 од 06.03.2020. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2853/2019 од 06.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 138/18 од 26.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништав део решења туженог број .. од 19.01.2018. године у ставу 1. диспозитива којим је утврђено да тужилци радни однос престаје услед покретања ликвидационог поступка, јер је тужилца правноснажним, извршним и коначним решењем број .. од 23.11.2017. године проглашена вишком запослених. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1853/2019 од 06.03.2020. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са чланом 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), и утврдио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се

указује ревизијом није законом прописан ревизијски разлог, према одредби члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код туженог била у радном односу на неодређено време и обављала послове „ББ“, на основу Уговора о раду од 01.06.2015. године. Скупштина града Лесковца 11.09.2017. године донела је Одлуку о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Лесковца за 2017. годину, којом је за туженог предвидела 0 запослених на неодређено време. Ова одлука објављена је у Службеном гласнику Града Лесковца број 16 од 13.09.2017. године. У циљу реализације наведене Одлуке в.д. директор туженог 23.11.2017. године донео је Одлуку о проглашењу вишка запослених, којом је у тачки 1. наведено да се проглашавају вишком сви запослени код туженог који се након спроведене анкете нису сагласили да им радни однос престане споразумно уз исплату новчане накнаде. У тачки 2. исте Одлуке дат је приказ радних места запослених из тачке 1, међу којима се налази и радно место тужиље – „ББ“, са 0 извршилаца. Одлуком Управног одбора туженог од 15.12.2017. године дата је сагласност на Одлуку в.д. директора туженог од 23.11.2017. године о проглашењу вишка запослених код туженог. Решењем в.д. директора туженог од 23.11.2017. године, ставом првим, тужила је проглашена вишком запослених, а ставом другим, утврђено је да тужила има право на исплату отпремнине због престанка потребе за њеним радом у висини која не може бити нижа од 1/3 зараде запосленог за сваку навршену годину рада у радном односу у јавном сектору или 1/3 просечне зараде у РС по последњем објављеном податку РС за сваку навршену годину рада у радном односу у јавном сектору, што је повољније за радника. Према ставу четвртостом истог решења, отпремнина из става другог исплатиће се у року од 30 дана од дана престанка радног односа. У решењу није наведен датум када ће тужиљи престати радни однос код туженог. Скупштина града Лесковца донела је 11.01.2018. године Одлуку о укидању туженог, због непостојања законских услова за обављање делатности. Истим одлуком покренут је поступак ликвидације над туженим, разрешен дужности в.д. директор туженог и постављен ликвидациони управник. Одређено је да ступањем на снагу ове Одлуке престаје радни однос свих запослених лица код туженог, као и радно ангажовање лица ангажованих по другим основама (привремени и повремени послови, уговор о делу, уговор о стручном оспособљавању и усавршавању, допунски рад и друго) – члан 8, а чланом 9. прописано је да ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у Службеном гласнику града Лесковца. Решењем Привредног суда у Лесковцу Фи 10/2018 од 18.01.2018. године, као регистарског суда, регистровано је покретање поступка ликвидације над туженим. Ликвидациони управник туженог донео је 19.01.2018. године решење којим се тужиљи отказује уговор о раду са 08.01.2018. године, и да јој радни однос престаје услед покретања ликвидационог поступка над туженим. Тужила је 29.01.2018. године туженом поднела пријаву ради исплате неисплаћених потраживања, међу којима се налази и неисплаћена отпремнина у износу од 424.359,67 динара. На седници одржаној 30.01.2018. и 31.01.2018. године, Скупштина града Лесковца донела је решење о разрешењу в.д. директора, Управног и Надзорног одбора туженог. Град Лесковац је Одлуком о буџету за 2018. годину предвидео средства за исплату отпремнине запосленима код туженог, међу којима је и тужила.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања по оцени Врховног касационог суда, правилно су одлучили нижестепени судови, када су одбили, као неоснован захтев тужиље.

Чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...113/17), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребу послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Чланом 532. ставом 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11...44/18), прописано је да ликвидациони управник заступа друштво у ликвидацији и одговоран је за законитост пословања друштва, док је ставом 2. Истог члана прописано да ликвидациони управник може предузимати следеће активности: 1) вршити радње на окончању послова започетих пре почетка ликвидације; 2) предузима радње потребне за спровођење ликвидације, као што су продаја имовине, исплата поверилаца и наплата потраживања; 3) врши друге послове неопходне ради спровођења ликвидације друштва

Према цитираној одредби Закона о раду, послодавац може отказати уговор о раду запосленом ако услед технолошких, економских или организационих промена дође до престанка потребе за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима рада. Код утврђеног да је Скупштина града Лесковца 11.09.2017. године донела Одлуку о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе Града Лесковца за 2017. годину, којом је за туженог предвидела 0 запослених на неодређено време, да је у циљу реализације наведене Одлуке в.д. директор туженог 23.11.2017. године донео Одлуку о проглашењу вишка запослених којом је између осталог укинута радно место тужиље, односно за радно место тужиље – „ББ“ предвиђено је 0 извршилаца, да је Одлуком Управног одбора туженог од 15.12.2017. године дата сагласност на Одлуку в.д. директора туженог од 23.11.2017. године о проглашењу вишка запослених код туженог и да је решењем в.д. директора туженог од 23.11.2017. године тужиља проглашена вишком запослених, након чега је покренут поступак ликвидације над туженим, то је правилан закључак нижестепених судова да оспорено решење, које је донео ликвидациони управник 19.01.2018. године у побијаном делу није незаконито, с обзиром да су били испуњени услови за отказ уговора о раду тужиљи сходно члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, а ликвидациони управник је на основу члана 532. Закона о привредним друштвима био овлашћен да донесе оспорено решење о престанку радног односа.

Стога, супротно наводима ревизије, правилно су одлучили нижестепени судови, када су одбили, као неоснован захтев тужиље, а ревизијски наводи тужиље су без утицаја на другачију одлуку.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

